

Pilgaard Andersen (FP):

Her står vi med et lovforslag om bistandslovens § 127, som har været årsag til en lang række problemer ude omkring i landet.

Jeg er da selvfølgelig enig med de mennesker, der giver udtryk for, at de sager er faldende i antal. Det er selvfølgelig med stor tilfredshed, at vi ser dette ske. Men vi må så også indrømme, at de børn, der bliver fjernet efter § 127, som regel også udgør nogle tragiske eksempler på, hvad der sker omkring disse fjernelser, og det er ud fra det grundlag, vi fra fremskridtspartiet har ønsket en ændring, specielt af reglen om de 2 måneder, som socialudvalgets formand eller næstformand kan udskyde en sag, inden den bliver behandlet af selve socialudvalget. Jeg finder, at det er aldeles urimeligt, at der kan gå så lang tid, inden man kan få en sag taget op.

De forældre, der får deres børn fjernet, har den opfattelse, at de giver børnene tryk og en god opvækst. Det er så spørgsmålet, hvilket grundlag man vurderer det ud fra.

Man kan selvfølgelig vurdere det ud fra et pædagogisk eller et psykologisk grundlag, men hvem i al verden kan fortælle, hvordan man varetager barnets tarv bedst? Det er forskellige opfattelser, der ligger til grund for de ting.

Man ser ved disse fjernelser ofte, at det er socialforvaltningerne med deres ekspertise, som de har i de forskellige psykologiske vurderinger, der trækker på de forskellige rapporter og ligeledes de oplysninger, der er samlet ind om klienterne og ligeledes om børnene. Der er ligesom ikke kommet en uvildig vurdering ind i de rapporter. Det er også ud fra den betragtning, vi har ønsket at give forældrene mulighed for at have en bisidder og en advokat, og det må da være rimeligt, at de har nogle muligheder uden rent økonomisk at skulle være afhængige af det. Så mener vi også, det er rimeligt, at man har mulighed for at trække på de ting, for at man i hvert fald kan være sikker på, at den afgørelse er korrekt, at forældrenes tarv og ligeledes børnenes tarv har fået lov til også at komme ind i billedet.

Cirkulæreskrivelsen af 1. oktober 1975 siger jo også en række ting om, hvordan forældrene skal behandles ved sådanne fjernelser. Der skal tages hensyn til forældrene og den måde, fjernelserne skal foregå på. Men så har

man § 127, så man decideret kan gå ind og fjerne børnene uden at give forældrene den retssikkerhed i begyndelsen; det kan man først bagefter.

Jeg vil da takke de ordførere, der har været positivt indstillet over for lovforslaget. En række ordførere har været delvis enige i forslaget, men har været uenige i bemærkningerne.

Først vil jeg sige til socialministeren, at jeg er da yderst tilfreds med, at der sker noget på de områder. Ligesom alle andre ordførere har nævnt det, ønsker jeg en fremskyndelse, så vi allerede kunne få lovforslagene frem i denne samling. Det er et af de spørgsmål, jeg gerne vil stille socialministeren, om ikke man kan fremskynde de ting. Jeg mener, det er meget væsentligt, at vi får de ting frem.

Jeg kunne forstå, at også socialministeren stort set var enig i, at tidsrammen skulle ned sættes. Det er også med en vis tilfredshed, jeg kan konstatere, at der ser ud til at være en mulighed for at få afgørelserne frem noget hurtigere.

Men jeg må nok dertil sige til hr. Taanquist, at jeg forstod faktisk ikke rigtig hans meget barske og skarpe afvisning. Den passede i hvert fald ikke sammen med, at socialministeren var enig i, at der var nogle problemer, og at hun var ved at se på det i ministeriet. Derfor følte jeg egentlig, at det var lidt besynderligt, at hr. Taanquist brugte så barske vendinger omkring et fremskridtslovforslag, men det er jo ikke første gang, vi har hørt ordførere fra socialdemokratiets side tage de vendinger i brug for ligesom at kule et fremskridtsforslag ned.

Der er også faldet en række bemærkninger omkring vores bemærkninger til lovforslaget. Ja, når vi behandler lovforslagene omkring tvangsfjernelser og ligeledes også omkring adoption, er det, ligesom der er nogle grupper, der faktisk ikke ønsker at gå ind i debatten. De ting, vi har skrevet i bemærkningerne, er nogle af de udpluk, der har været omkring tvangsfjernelser. Jeg har kendskab til nogle af de tvangsfjernelser, som der er refereret til i bemærkningerne. Jeg mener, at bemærkningerne er dækkende over de forskellige nuancer i, hvordan tvangsfjernelse er foregået.

Det, der er problemet, er jo, at man har meget vanskeligt ved at gå ind i de sager på grund af, at alle dækker sig under tavsheds-